

Sygn. akt I CSK 519/16

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk (przewodniczący)

SSN Paweł Grzegorzczak

SSN Marta Romańska (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa M.L.

przeciwko E.P. i „T.” sp. z o.o. w K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 19 października 2017 r.,

wniosku pełnomocnika powódki - adw. M.R. o sprostowanie wyroku

Sądu Najwyższego z dnia 26 maja 2017 r., sygn. akt I CSK 519/16,

sprostować oczywistą omyłkę rachunkową w pkt 2 wyroku Sądu Najwyższego z dnia 26 maja 2017 r., I CSK 519/16 w ten sposób, że kwotę 450 zł zastąpić kwotą 1.800 (tysiąc osiemset) zł, a w pozostałym zakresie wniosek pełnomocnika oddalić.

UZASADNIENIE

M.R., pełnomocnik z urzędu wyznaczony dla powódki M.L. do jej reprezentowania w sprawie przeciwko E.P. i „T.” Sp. z o.o. w K. o ochronę dóbr osobistych wniósł o sprostowanie oczywistej omyłki w postanowieniu rozstrzygającym o należnym mu wynagrodzeniu za pomoc prawną udzieloną powódce w postępowaniu kasacyjnym poprzez zastąpienie przyznanej przez Sąd Najwyższy kwoty 450 zł kwotą 2.700 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna, w której wartość przedmiotu zaskarżenia określona została na kwotę 50.000 zł, została przez powódkę wniesiona 28 lipca 2016 r., a zatem w okresie obowiązywania rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. o ponoszeniu przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. poz. 1801), które - na mocy § 22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 r. o ponoszeniu przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. poz. 1714) - ma zastosowanie w niniejszej sprawie.

Stosownie do § 2 tego rozporządzenia koszty nieopłaconej pomocy prawnej ponoszone przez Skarb Państwa obejmowały: 1) opłatę ustaloną zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia oraz 2) niezbędne i udokumentowane wydatki adwokata. O wysokości opłaty należnej adwokatowi z urzędu stanowił § 4. Według ustępu 1 tego przepisu, opłatę należało ustalić w wysokości co najmniej 1/2 opłaty maksymalnej określonej w rozdziałach 2 - 4, przy czym nie mogła ona przekraczać wartości przedmiotu sprawy. Według § 8 pkt 5 rozporządzenia, zamieszczonego w rozdziale 2, wysokość opłaty w sprawach o wartości przedmiotu sporu do 50.000 zł wynosiła 4.800 zł.

Jeśli sprawa prowadzona była przez adwokata w postępowaniu kasacyjnym i rozpoznana została na posiedzeniu niejawnym, to stosownie do § 16 pkt 2 rozporządzenia opłata za sporządzenie i wniesienie skargi kasacyjnej wynosiła - 50% opłaty maksymalnej, a jeżeli nie prowadził sprawy w drugiej instancji ten sam

adwokat - 75% opłaty maksymalnej, w obu przypadkach nie mniej niż 240 zł. Powyższe oznacza, że opłata należna pełnomocnikowi powódki wynosiła $4.800 \times 75\% = 3.600 \text{ zł} \times 50\% = 1.800 \text{ zł}$.

W tym stanie rzeczy, wniosek pełnomocnika o sprostowanie omyłki w wyliczeniu należnego mu wynagrodzenia zasługiwał na częściowe uwzględnienie, a to na podstawie art. 350 § 1 k.p.c. oraz powołanych wyżej przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r.